

Nowy wósadnik

Serbske cerkwine powěšći za lužyske wósady

Wendisches Kirchenblatt

apryl 2022

něgajšna Serbska cerkwja w Baršću, znicona we wójnje

farańka Johanna Melchiorowa

Frühlingszeit – ein früher Morgen. Es dämmt, die ersten Vogelstimmen erklingen. Ein erstes Blinzeln, den Körper spüren, der noch etwas lahm ist nach der Ruhe der Nacht. Es wird heller. Augen öffnen, den Körper recken und strecken. AUF! In den Tag und in das Leben gehen – wie wohl das tut! Tagtäglich können wir es dankbar erleben und annehmen. Auch wenn es dann und wann mal hier und dort zieht und zwackt. Aufstehen – ein neuer Tag beginnt – GOTT Lob.

Ein Lied (EG 162) singt GOTT Lob und besingt Sein Tun. **Gott Lob, der Sonntag kommt herbei, die Woche wird nun wieder neu.**

Heut hat mein Gott das Licht gemacht, mein Heil hat mir das Leben bracht. Halleluja.^{EG 162}

Gedanken spielen und gehen in zwei Richtungen: Sonntag – der erste Tag der Woche – der lichte Tag: **GOTT sprach: Es werde Licht! Und es ward Licht.**^{Gen. 1,3} Schöpfung geschieht, das Leben steht auf, es beginnt, und der Tag wartet. Sonntag – der erste Tag der Woche – der lebendige Tag: Leben steht auf gegen den Tod. GOTT ruft ins Leben. **Christ ist erstanden,**^{EG 99} singt der Osterchoral. Einst begann die Schöpfung mit GOTTES Ruf nach Licht. Und einst beginnt die Schöpfung mit GOTTES Ruf ins Leben. In dem deutschen Wort „einst“ geht Vergangenes und Künftiges ineinander. Was war, wird (auch wieder) sein ...

Gott Lob, der Sonntag kommt herbei, die Woche wird nun wieder neu.

Heut hat mein Gott das Licht gemacht, mein Heil hat mir das Leben bracht. Halleluja. Sonntags dürfen wir uns das immer wieder in Herz und Sinn schreiben: GOTTES Schöpferkraft wirkt. Sie ruft in das Werden, sie ruft in das Leben.

Auf-Er-Stehen – tagtägliches Erleben und zugleich die große, große Glaubensgewissheit und Zukunftshoffnung. Jeder Sonntag ein kleines Osterfest – Ein Fest des Gedenkens der Schöpfung und der Auferstehung. Das ist wie ein Knoten im Taschentuch, der in uns das Erinnern lebendig erhält. Aufstehen, Auf-Er-Stehen erwartet uns; tagtäglich und einst ...

In diesem Jahr feiern die jüdischen und christlichen Gemeinden zeitgleich ihre grossen Festzeiten **Pessach und Ostern, Geschichte(n) von Tod und Leben.**

Pessach – es feiert die Befreiung. GOTT führt aus Knechtschaft und stellt auf einen neuen Weg der Freiheit. Es ist auch ein Weg des Lernens. Was bedeutet es: Ich bin frei?

Israels Glauben lebt aus und mit dem Erinnern: *Nicht nur unsere Eltern hat GOTT erlöst, sondern uns mit ihnen ... Jede Generation soll sich sehen, als ob sie selbst aus der Knechtschaft geführt wurde ...*

Befreiung aus der Knechtschaft ist kein Geschehen der Vergangenheit, das in Gedenkfeiern ritualisiert würde. Befreiung aus der

---

Knechtschaft ist tägliches Erleben. „Frei sein“ ist auch eine täglich neue Herausforderung.

Sklaverei, Knechtschaft – einst und jetzt. Vielfältige und immer neue Bindungen und Verstrickungen – einst und jetzt. Leben ist eingengt, kann sich nicht entfalten, verkümmert, stirbt ab. GOTT führt heraus – einst und jetzt.

Der **Sederabend** am Beginn von Pessach fällt in diesem Jahr mit dem Karfreitag zusammen. Ein Abend, sein Ablauf ist geordnet (Seder). Seine Worte und Melodien sind vertraut dank der Wiederholungen, die die Lebensjahre mit sich bringen. Der Jüngste in der Gemeinschaft der Feiernden fragt: *Was unterscheidet diese Nacht von allen anderen ...* Diese Frage bringt die „Alten“ zum Erzählen ... *Knechte waren wir ... GOTT hat uns herausgeführt ...* Die Jüngsten wachsen heran, sind einst „die Alten“ und werden selbst die Fragen der Jüngeren beantworten. Gebunden, geknechtet sein und frei werden, frei sein ... Das Leben ist bewahrt, nicht dem Tode preisgegeben. Frei, nicht dem Verkümmern in Knechtschaft preisgegeben ... Ein Leben lang begleiten diese Gedanken, diese Worte, dieses Erleben ...

In diesem Jahr wieder zeitgleich: Pessach und **Ostern**. Auf-Er-Stehen und Leben. GOTT weist den Tod in die ihm gebührenden Schranken.

Auf-Er-Stehen – einst und jetzt. In GOTTES Zukunft wartet das Wunder auf uns. Und doch erleben wir auch in unserer Lebenszeit

das alltägliche Wunder des Aufstehens in neuer, in erneuerter Kraft. Ein Vorgeschmack des Künftigen. Ein Erleben des Gegenwärtigen. Mit GOTTES Hilfe ist Kraft da. Mit GOTTES Kraft geht es gegen die lähmende Kraftlosigkeit, die lähmende Hoffnungslosigkeit, die lähmende Mutlosigkeit. Lähmung kann das Herz zum Stillstand bringen, das bedeutet den Tod ... GOTTES Kraft steht den Lähmungen entgegen, ER ruft in das Leben, ER ruft in die Freiheit, ER führt und bewahrt.

Gelobt seist DU, EWIGER, unser GOTT, König der Welt, der uns am Leben erhält und bewahrt und uns diese Zeit erreichen lässt.

Juden und Christen leben und erleben gleichermaßen, wie „alte“ Festtage und Festzeiten in die Gegenwart reichen und Anregung, Stärke und Zuversicht für den Tag geben. GOTT ruft in das Licht des Lebens, ER befreit, ER schenkt Auf-er-Stehen. Tag für Tag und dereinst ...

Worte des Glaubens – sie sind geschrieben in einer Zeit, da der Krieg um die Ukraine tobt. Glaubensworte, die Menschen durch alle Zeiten hindurch begleiten und aufleben lassen. Worte des Glaubens, die an Freiheit, Leben und Friedenshoffnung festhalten und uns Menschen und GOTT daran erinnern.

Gesegnete, lichte und befreiende Ostertage, die unsere Glaubenshoffnung beleben, wünscht Ihnen, liebe Lesende, Pfarrerin Johanna Melchior

Johanna Melchiorowa jo faraŋka w choŋebuskej wosaze sw. Nikolawsa (Nimska cerkwja) a se stara wosebnje w kontaktach k ŋydojskej wosaze Města.

Hartmut S. Leipner

Glědajucy na Bóže domy za Serbow ma Baršć měnjate cerkwine stawizny. Slědna Serbska cerkwja jo była wuswěšona w lěše 1832 ako *Landkirche* za serbskich luži wokolnych jsow. Jadnučke foto nutšika cerkwje póchada wót fararja Adolfa Büngera, kenž jo tam statkował w lětach 1937 do 1945.

Předchadna cerkwja na Cerkwinej droze běšo wótryta w lěše 1826 rozpadowatosći dla.

Patena za Bóže blido z nĕgajšnjeje Serbskeje cerkwje w Baršću (*Landkirche zu Forst*). Mesingowa škla jo nĕnto we zbĕrce chóšebuskego Serbskego muzeja.

Tam jo był teke kjarchob, kenž južo w lětach 1750 abo 1752 se pšepołoży wót głowneje cerkwje na wikach k Serbskej cerkwi. Južo we 13. a 14. stolĕšu běšo cerkwja w nĕgajšnej jsy Stary Baršć za Serbow z wokolnych jsow Góry (Berge), Brožańce (Scheuno) a Chójna (Keune). Wóna stojašo na žinsajšnej Gubinskej droze, na městnje pózdžejšego

tak pomjenjonego *Volksbrausebad*, žinsajšnego baršćańskego kompetencnego centru. Bogot Łužyce Nikolaus von Minckwitz tu Serbsku cerkwju w běgu rozkory z katolskeju cerkwju w lěše 1528 skóńcowašo. Zasejntwař su cynili na slĕdařskem kjarchobje w wobceřku Chóšebuskeje a Pšibrjozneje drogi, žož su gano pši archeologiskich pšepytowanjach namakali wjele žišecych rowow. We wjelikem mĕšćańskem wognju w lěše

1686 jo se cerkwja wótpaliła. W naslĕdnem lěše su nowu cerkwju natwarili na kjarchobje na Cerkwinej droze w młyńskem pšedmĕšće. Wót lĕta 1688 sem jo słužyła serbskej a nimskej wósaže za namšy. W lěše 1826 jo se wótryla.

Nowa Serbska cerkwja jo se pótom wuswĕšiła 9. decembra 1832. Wóna jo była jadnory, nisko wukšyty dom, we formje žurle wugótowany wót wobchytowanych cyglow z pšawokutne-

ju koru. Na pódpódnjomem boce jo była dupjeńska kapata. Cerkwja jo była wugótowana z jadnorymi stołami, orgelami a hołtarjowym blidom z casa twarjenja. Kora jo mĕla rĕdy stojadłow zatwarjone na zepĕranje wjercha. Ako su pšenowili Mĕšćańsku cerkwju w lěše 1901, su se wótmĕli wšykne namše w Serbskej cerkwi. Baršćańska chro-

Jadnučke eksistěrujuce foto nutši baršćańskeje Serbskeje cerkwje. Zpóznaš móžomy mólowanja na scěnje, hołtarjowe blido a kora z stojadłami.

nika rozpšawijo, až nowolětnego zajtša lěta 1903 wogeń jo wujšeł w Serbskej cerkwi.

W měrcu 1912 jo wobzamknuła cerkwina rada Serbskeje cerkwje natwař noweje cerkwje na pódzajtšnem boce Nysy. Zjadnošenja wósadowu Měsćańskeje a Serbskeje cerkwje dla dvě lěša pózdžej njejsu se plany do statka stajili. Wót wójnskego lěta 1943 sem su musali Serbsku cerkwi zacyniś bracha wugla dla. 25. februara 1945 jo se wupaliła rowno ako Měsćańska cerkwja.

W juliju 1946 jo se stajiło napšasowanje za zasejwupórěžanje na organizaciju za zasejnatwař. Kosty mimo stołow a mólańskich žěłow su pówoblicyli na 20 000 markow. Pórućenje wušego twańskego raźca dr. Steinber-

ga, pód šćitom pomnikow stojecu Serbsku cerkwju zasej natwariś, jo pak wótpokazał baršćański twański amt, dokulaž njejo se ma-kało z měsćańskimi planami. Napóslědku jo wokrejsna rada w lěše 1962 k wěsći dała, až tam jo twař bydlenjow wótglědany. Na wótrytu Serbsku cerkwju žinsa dopominaju jano někotare małe zawóstanki ako na psíkład cerkwina ławka, kótaraž jo w baršćańskej cerkwi sw. Nikolawsa, a patena (liturgiska škla na Bóže blido), kenž jo we zběrce chóšebuskego Serbskego muzeja.

Knězowa zemja jo

Knězowa zemja jo,
hupóžycone to,
žož smy how žywe.
Toś do słužby se staj,
cas drogotny jej daj,
njezabyń dary.

A z mócu nowego
ty stwóriš rowno to,
což dajo pokoj.
We duchu nažeje
juž žinsa chopi se
swět wótwórjony.

Na drugego žiwaj
a dual hoplěwaj
za plural pótom.
Wše broni wótedaj,
spiw měra zaspiwaj
tež w serbskej rěcy.

Buž mócný w sčerpnosci
tek z winu dalej ži
pó Bóžych drogach.
Ak jo Jezus drogował
a słabych mócował,
lubował Boga.

słowa: Christiana Piniekowa 2021,
nimski: Die Erde ist des Herrn, Jochen Rieß, 1985
(EG 634), pó Ps 24.

Отче́ на́шь, и́же е́си на не́беси, да свати́тъ са́ма́
твоѐ, да прі́идетъ це́сарство твоѐ, да бѣдетъ во́ле
твоѐ ꙗ́ко на не́беси и на зе́мли:
хлѣ́бъ на́шь насѣщны́й да́ждь на́мъ да́бьсь и не въведи́
на́шь въ на́пасть, но́ изба́ви на́съ о́тъ лѣ́кавагѡ:

starosłowjański Wóscenas

Молитва за мир – Módlitwa za měř

Бог любові, ми збентежені насильством у нашому світі, і особливо зараз – актами війни в Україні. Дай нам сили бути солідарними з тими, хто страждає і живе сьогодні у страху та тривозі. Підтримай надію всіх тих, хто в цій любій частині світу шукає справедливості та миру. Пішли Святого Духа, Духа миру, щоб надихнути лідерів націй і надихнути всіх людей.

Боже, Творцю і Отче всіх людей, Ти закликаєш до себе всі народи світу. Просвіти їх, щоб серед суєти нашого часу вони дізналися про те, що може принести їм мир. Збуди в них щире прагнення до порозуміння і єдності. Допоможи їм прощати одне одному те зло, яке вони заподіювали і продовжують заподіювати своїм ближнім, допоможи їм співпрацювати у справі миру, поважаючи права кожної людини, у згоді з Твоєю волею. Очисти їхні серця від усякої образи і ненависті. Збережи всі народи від гордині, егоїзму і міжнаціональної ворожнечі. Амінь.

Bog lubości, smy pórómane pšez namóc na našom swěše a wósebnje něnto pšez wójnu na Ukrainjskej. Daj nam móc, solidarne bys z tymi, kenž šerpje a žywe su w tša-choše a starosci. Wobzwarnuj nažeju wšykných, kenž spšawnosć a měř w našom lubosnem žělu swěta pytaju. Póscel swětego Ducha, Ducha měra, aby inspirěrował wšych luži.

Bóže, stwórišel a Wósc wšykných cłowjekow, ty wołaš wšykne ludy k tebję. Wuswětli je, aby wóni w hektice našogo casa nawuknuli, co měř jim pšinjasc móžo. Wubuž w nich wuwěrne póžedanje za rozměše a jадnotu. Pomogaj jim, wódaš jaden drugogo to złę, co su cynili a nadalej nacyniju jich blišym. Pomogaj jim, w měřje gromadu žělaš a re-pektěrowaš pšawa wšykných, pó twójej wóli. Wucysć jich wuťšoby wót wšęje złoby a gramoty. Wumóž wšykne ludy pšed egoizmom, gjardosću a nacionalneju gramotu. Amen.

- Wujštej stej knigły wót Spěchowańkego towaristwa za serbsku rěc w cerkwi z. t. (STSRC): „Ermelowa ABC-fibla“ a „Pó drože šerpjenja a wěry“. Prědne knigły su zasejšić předneje serbskeje fible z lěta 1671. Zjawne pśedstajenje dej byś 14. maja 2022 w Kalawje. Druge knigły wopšimuju baseń českego awtora Milana Hrabala w šesć rěcach. Jo pšewižony za Łužyski cerkwiny žeń.
- Ludowe nakładnistwo Domowina jo wulibrowało druge wudaše dolnoserbkich spiwańskich „Duchowne kjarliže“. STSRC jo nakupiło 100 eksemplarow za wužywanje w namšach.
- Spěchowańske towaristwo Serbskego muzeja a STSRC pšepšosujutej wšyknych duchownych chóšebuskego ewangelskego cerkwinego wokrejsa na tematiske wježenje do chóšebuskego Serbskego muzeja. Termin jo pśiducy farański konwent w Měšće.
- Serbske ewangelske towaristwo z Górneje Łužyce pšepšosyjo na serbski ewangelski kóńc tyženja (SEKT) k małym jatšam do Hainewalde.
- 21. maja 2022 jo zmkanje serbskich familijow w Dešnje. Farańka Katharina Köhlerowa wulicyjo wšake wó serbskem cerkwinem žywjenju, a woglědajo se dešańsku cerkwju.
- Lětosna serbska namša na swěžeń reformacije bužo předny raz w Serbskej cerkwi Města. Liturgiske nawjedowanje ma baršćański farań Tobias Pawoł Jachmann.

Ermelowa ABC-fibla

Die Ermel'sche ABC-Fibel

Ako jo Serbam kśescijaństwo do Drjejc pśišło

Klaus Hugler

Dłymoko w ćłowjeskej dušy wótpócywa wěda wó njewugronjnych wěcach. Ta wěda nam pówěžo, wót źo pśižomy a cogodla jo naša wašnja žywjenja taka, ako jo. Wó tych wěcach wšak njejo tak lažko wulicowaś. To snaž pśižo wót togo, až njamóžomy groniś, wót źo ta wěda pópšawem pśižo.

Ja cu se weto zwěriś, wó takej wěže powědaś. Pšašanje jo, kak pśiže kśescijańska wěra

k našym serbskim předownikam do Drjejc, pótakem do swěta Serbow, kenž woplěwachu swójsku religiju z wótpowědujucymi nalogami. „W drjewinach“, tak jo wuznam mjenja našeje jsy, lažašo sedlišćo južo pśed wušej 700 lětami. Wóno sedlarje běchu předowniki domorodnych Drjejcanařow. Dundachu pó gólach, aby pytali carobu, pšepórachu pak swójo žywjenje w krejsu wejsańskego zgromaženstwa. Tak jo se stało, až młogi Drjejcanař swóje dundanja wěc a wěcej jo

rozšyrjał. Na njeznatych drogach pó gustych błotach a gólach jo pšišel na pódpołnoc a pódzajtšo. Wětš jo duł we wjeraškach wólšow, jo šumił w krickach, a wóda w bloše jo wótergi blobotała. Wjelki su casy wuli, a wjelike ptaški su rozšyrjali powěsc wót samotnego gólnego běžarja, kenž jo pšekšacał rowno granicu. Co že jo musał wejsańskej różnje tencas rozkłasć, gaž dundanja su se pódlejšyli pšez někotare dny a nocy? Pši takem dundanju jo Drjejcanař wusłyšał jadnogo dnja k přednemu razuju žiwne wusoke zuki, kenž su se wóspjetowali pó krotšych abo dlejšych pawzach, pótom pak wumjelknuli. Móžo byś, až jo dopomnješe na to ako swójo pótajmstwo pšed wejsanarjam zatajił. Ale skóro jo wěžeł, až bužo slěžiš pó tych zukach. Ga wěsty běšo, až njesu jano w jogo myslenju. Tak jo pšišło k tomu, až jadnogo dnja Drjejcanař jo stojał pód zwónom a jo pódla był na mšy kšescijanow póznego srježowěka a guslowarstwoju spiritualności jo se powdał. Kak wjele zmužności ga jo zagólanař „z drjewinow“ tencas měł, ako jo pšekšocył prog wjelickego Bóžego doma a jo stupił do za njogo nowego swěta. Na zachopjeńku su to byli te zuki z wónego nowego swěta - toś to zażywjenje njejo mógał wěcej zatajiś! Jo musał dalej groniś to, což jo dożywił, ako jo se wrošił do Drjejc. Ale pšecej zasej jo se jogo slědk šěgnuło tam, do toho nowego swěta. Ga cłowjeske głosy a zmakeanja su zawóstajili dłymoke zašišće w jogo dušy. Skóro jo wostał jano mały kšac, až jo se powěsc wěry na Bóžego Syna Jezusa Kristusa „w drjewinach“ rozšyrjał. Zachopi pak z tym, až jaden se zwěri - kšajžu - pšekšocyś mroku a chopi wó tom powědaś. Wón jo był jaden z přednych pytarjow za wěrnosću z Drjejc.

Wěženje wót toho tšojenja jo toho charakter, wót kótaregož wjeliki myslař raz jo gronił: „Wjele móžomy njewědobnje wěžeś.“ Za mnjo sam jo take wěženje mjaztym wěstosć. Skobodnosć, wó tom pisaś, jo mě dała namakanka wobrazu na prjatkařni w drjejańskej wejsnej cerkwi. Pokazujo Nikodemusa, kenž se póda kšajžu - w nocy - na drogu k Jezusoju. W tom bibliskem tšojenju su se naše předowniki zasej namakali, dokulaž to běšo jich wašnja zmakeanja z pósołstwom Jezusa Kristusa. Tomu su se spomnjeli předne drjejańske kšescijany, ako su ten wobraz na prjatkařnju spórali. Zmakeanje z Jezusom jo měło za Nikodemusa wjerašk w słowach: „Chtož pak wěrnosć cyni, ten pšizo na swětło ...“Jan 3,21 Za to nazgónjenje swěta drje stoj słyńco z wutšobu w centrumje nad prjatkařnju.

Mě jo pšišła myslicka, co my dejali nazgóniś wó nas, gaby druge płoni na prjatkařni swóje wobrazu pušćili. Zazdašim za to kšikaju, dla toho až puchorje se južo pukaju.

Klaus Hugler, diakon a publicist, Potsdam

- Pěš cerkwinych wokrejsow z dweju krajneju cerkwjowu pšepšosyjo na swěžeń do Zgórjelca pód nimskim dwójzmyslnym motom *VON WEGEN*. Comy skobodnje do pšichoda glědaš a nowe drogi wopytaš, njeglědajucy na młogu zadoru. Wócakajomy wjeliki festiwal wěry a bogadowěrjenja.
- Ramik póbitujotej wótwórjeńska a skóćna namša z biskupoma Christian Stäbleinom (EKBO) a Tobias Bilzom (EVLKS) a wjele sobustatkujucych. Namša bužotej ze serbskim póžělom.
- Ekumeniski zeń chorow a krajny zeń pozawnow stej žěł cerkwinego swěženja. Mimo koncertow móžomy se wjaseliš na musical wó wuknikoma z Emausa. Dalšnej muzikaliskej wjeraška bužotej na pšikład a capella kupka „Alte Bekannte“ abo žěłańnica za muzikarjow w centrumje młodostnych.
- Bužo dogromady 17 centrumow za wšakorake teologiske, kulturne abo politiske temy, kenž su wesrjež města rozdrošćone. Wócaka nas wuměna k temam našeje wěry a k aktualnym tšojenjam na swěše. Na Cerwjenem zoŕje pšepšosyju luže z cerkwje a politiki na dialog a zmakanje. Pšigronili su sakski ministařski prezident Michael Kretschmer, znajař Israela prof. Dieter Vieweger a serbska grajařka Gabriela Maria Šmajdžina. Dalšne góšći wobogašiju wuměnu k temam diakonija, měř, serbske žywjenje, kubłanje a dialog mjazy nabóžninami.
- Pódlu pšednoskow a podiumowych diskusijow póbituju cerkwiny zeń móžnosći za wósobinske wobradowanja, informaciske stojnicy, kubłańske póbitowanja a kopicu akcijow na sobu cynjenje. Někotare dypki programa běžy paralelnje, ale głowne zarědowanja se wótměju tak, až móžnosć jo dana, se wobžěliš na Bóžych službach a nabóžninach.

Aktualny pšeglěd a program Łužyskego cerkwinego dnja jo na www.lausitzkirchentag.de

W Serbskem centrumje se prezentěrujo ceła serbska Łužyca. Mimo programa na jawišću budu wustajeńce a knigłowe blida, grajkanje za žiši. Póbituju se teke małe chłošćonki.

Jawišćo na Spódnych wikach/Žydojskej droze

12:30 serbska połdnjowa nabóžnina (serbski superintendent Krystof Rummel, Hodźij)

13:00 diskusijna runda: Quo vadis, mjeńšynowa politika (nawjedowanje Bogna Korjeńkowa, Budyšin)

13:50 inkluziwne žiwadło: „Zeleny nos“

14:30 cytanje ze serbskim awtorom Křesćanom Krawcom (Budyšin): „Sej statok stajili“

15:00 serbske spiwy a drastwy, z chorom Łužyca (moderacija Christina Kliemowa, Dešno, a Jürgen Gehre, Budyšin)

16:00 pólsko-nimsko-serbske zmake

17:00 podijowa diskusija: Pšichod serbskeje rěcy (moderacija Milenka Rječcyna, Budyšin)

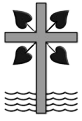
18:00 serbska wjacorna nabóžnina (serbska promštowka Katharina Huglarjowa, Dešno)

Wót Chósebuza se póbituju móžnosć sobu jěš. Bliše informacije na www.serby-ekbo.de

Kontakty

Serbska wósada w Ewangelскеj cerkwi Barlinja–Bramborskeje–šlazyńskeje
Górneje Łužyce: www.serby-ekbo.de <Serbska.Wosada@posteo.de>

žěłowa kupka Serbska namša na facebooku:

 www.facebook.com/groups/serbskawosada

Spěchowańske towaristwo za serbsku rěč w cerkwi z. t.

 c/o kupka Serbska namša, Droga Gertraudty 1, D-03046 Chóšebuz

 W.-Rathenauowa droga 16, D-03044 Chóšebuz-Chmjelow

bankowy zwisk: Serbske cerkwine towaristwo
žarjawnica Sprjewja–Nysa, IBAN DE21 1805 0000 3302 1228 44,
BIC WELADED1CBN, wužywański zaměr:
„Za Serbsku wósadu“

pśedsedař Spěchowańskego towaristwa za serbsku rěč w cerkwi z. t.
dr. Hartmut S. Leipner <hartmut.leipner@posteo.net> +49 174 6997743

nawjedujuca serbska duchowna Katharina Köhlerowa, farařka w Dešnje
<ev.pfarramt.dissenspreew@t-online.de> +49 35606 257

serbski dušepastyř Ingolf Kšenka, farař w Janšojcach
<ingolf-forst@freenet.de> +49 35607 748287

serbska dušepastyřka Jadwiga Malinkowa, farařka w Slěpem
<j.mahling@kkvsol.net> +49 35773 998244

Pśiducy Nowy wósadnik wujžo ku gódam 2022.

Impresum

Nowy wósadnik: Serbske cerkwine powěšći za Łužyske wósady.

numer 17, nalětny/apryl 2022. ISSN: 2367-1971.

wudawař: Spěchowańske towaristwo za serbsku rěč w cerkwi z. t.

techniske pśigótowanje: Serbske nakładnistwo w Chóšebuzu

zagronity redaktor: dr. Hartmut S. Leipner, Pśi Góramšicy 29, D-03042 Chóšebuz
<hartmut.leipner@posteo.net>

Nowy wósadnik wuchada jadnab dwójcy wob lěto.

bildki: A. Bünger, K. Hugler, H. S. Leipner, ew. wósada sw. Nikolawsa w Chóšebuzu,
www.lausitzkirchentag.de, wikipedia

All rights reserved © **WV** Cottbus/Chóšebuz 2022.